

22 januari

“maar gij hebt uw eerste liefde verzaakt”

Openbaring 2:4

Naast het goede waar we gisteren van lazen, blijkt er in Efeze toch ook iets fundamenteel scheef te zitten. Men heeft de eerste liefde verzaakt. Dat is een heftig woord van Jezus. Wat wil dat zeggen? Wat wordt bedoeld met die eerste liefde? Liefde is in onze wereld een gevoel geworden. Uiteraard een prettig gevoel, dat gevoel wordt dan ook nog heel vaak betrokken op lichamelijkeheid. Daarmee is liefde in onze wereld ook een wegwerp-artikel geworden. Wanneer liefde niet meer goed voelt verzaakt men de liefde. Dan ruilt men die in voor weer een ander gevoel, een nieuwe liefde.

Wanneer je lief hebt, dan ga je voor je geliefde. Alles wordt zo geregeld en gepland, dat je zoveel mogelijk bij je geliefde kunt zijn en met je geliefde kunt optrekken. Je spreekt met elkaar, lacht met elkaar, huilt met elkaar. Wie zo'n liefde is kwijtgeraakt, door welke oorzaak dan ook, raakt de weg in het leven soms kwijt. Soms zelfs langere tijd, wat doet dat kwijtraken zeer.

Daar moest ik aan denken toen ik over deze tekst nadacht. In Efeze waren blijkbaar ook gelovigen die hun eerste liefde verzaakten. Het enthousiaste gevoel van de begintijd was weggeëbd. De belangstelling voor Jezus was minder geworden, plichtmatig misschien. Andere zaken, nieuwe liefdes, krijgen meer en meer de voorrang.

Eigenlijk gebeurt er in Efeze niets unieks, hoewel wel tragisch. Kennen ook wij niet die golven in onze relatie tot de Heer. Doen wij af ten toe de Here Jezus niet enorm zeer, omdat we Hem loslaten en nieuwe liefdes hebben. Hem niet meer als de eerste, dus belangrijkste liefde opzoeken?

Wat een liefde is er bij Jezus, Hij roept de broeders en zusters in Efeze op zich opnieuw tot Hem te keren. Laten ook wij ons keren, altijd weer keren tot Hem die ons eerst heeft liefgehad.